

let igen. Jeg skal da bare gøre nogle Bemærkninger, for at der ikke skal være nogen Tvivl om, at jeg, ligesom det ærede Medlem, fuldt ud anerkender Berettigelsen af de Betragtninger, som er gjorte gældende af Handelsmøllerne, set fra deres Synspunkt. Derom kan der ikke være Tvivl, og jeg har aldrig bekæmpet det af de Konservative stillede Ændringsforslag ud fra den Opfattelse, at det ikke indeholdt en sagligt forsvarlig Ordning. Jeg tør henvise til, at jeg kun efter at have sttrittet imod saa stærkt, jeg kunde, er gaaet over fra Kvalitetsvægtsbetaling, som var indført i de første Kornordninger, til den Form, som nu er gældende. Grunden til, at jeg har gjort det og har ment mig berettiget til at gøre det, er den, at der overfor Spørgsmaalet om Kvalitetsvægtsbetaling er et andet Hensyn at tage end det, som af Handelsmøllerne og af ærede Medlemmer her rigtigt er anført. Det stammer nemlig fra det bekendte Forhold, at Rugafleveringen fandt Sted i store Dele af Landet, hvor Rugen tidligere var anvendt som Foder, og hvor dens hollandske Vægt i Forholdet til dens Foderværdi ingen Rolle spillede, saa at man fra disse Egne gjorde gældende, at hvis man ydede dem en lavere Betaling end for den højvægtige Rug, stillede man dem med Hensyn til det Formaal, som for dem var det vigtigste, nemlig Muligheden for at erhverve Erstatningskornet, uforholdsmæssig ugunstigt. Derfor er ogsaa alle disse Betragtninger, handelsmæssig og opbevaringsmæssig set af rigtig Art, som er gjorte gældende fra Rigsdagens Side med Hensyn til Kvalitetsvægt, endt med, at man har bøjet sig for det beretigede Synspunkt, som fra disse særlig rugproducerende Egne er gjort gældende: at deres særlige Forhold krævede, at Kvalitetsvægten ikke fik denne Hovedindflydelse paa Betalingsforholdet. Men overfor de Udtalelser, som er fremkommet, vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at man er gaaet bort fra Kvalitetsvægten, den hollandske Vægt, ikke betyder, at man derfor skulde gaa bort fra en Betaling efter Rugens Kvalitet med Hensyn til dens Fugtighedsindhold. Det er bekendt, at det er ikke alle Lande, som overhovedet, heller ikke under normale Forhold, anvender den hollandske Vægtmetode, som vi anvender her. Meningen, saaledes som den er udtrykt i Lovforslaget og har været udtrykt i tidligere Lovforslag, har været, at Rug, som indeholder en større Fugtighed end rimeligt, daarlig opbevaret og daarlig afleveret

Rug, selvfølgelig ikke skal betales saa højt som tørret, godt opbevaret og godt afleveret Rug. Derfor er der ogsaa fra Ernæringsraadet Side givet Vejledning i saa Henseende. Der er Mulighed for Vandprøver, som vistnok i forskellige Lande, ogsaa under normale Forhold, erstatter den hollandske Vægtbetegnelse. Men jeg erkender, at her i Landet har man altid holdt sig til den hollandske Kvalitetsvægt, at den Vurdering af Kornet, som har fundet Sted i de sidste Aar, har været mindre sikker, og at dette rimeligvis ogsaa har maattet medføre, at Staten for mindre godt Korn har betalt højere Pris, end den handelsmæssigt set egentlig burde. Men det har, som sagt, haft en anden Grund: Hensynet til Produktionen i de Egne, hvor den lave hollandske Vægt af Kornet var til Stede. Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Johan Hansen) har heroverfor talt om Muligheden af et Gennemsnit af den hollandske Vægt amtsvis. Men selv amtsvis er der store Forskelle indenfor vort Land — man behøver blot at pege paa Viborg Amt og navnlig Vejle Amt. Mellem den vestlige og østlige Del af disse Amter vil man finde en lige saa udpræget Forskel i Kvaliteten af den Rug, som fremkommer, bestemt efter hollandsk Vægt, som man finder mellem Vestkysten og Øerne. Derfor tror jeg, at ogsaa dette vilde have sine store Vanskeligheder, og alle indrømmer jo — den ærede 12te tingvalgte Landstingsmand (Ole Hansen) med et sjællandsk Suk —, at det neppe er muligt at komme bort fra den Ordning, man i Øjeblikket er inde paa.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem haabede, at jeg i Udvalget vilde udtale mig om Brødprisen og om Forholdet til Bagere og Møllere. Det skal være mig en Glæde.

Det ærede Medlem udtalte, at han gik ud fra, at Statslagrene havde faaet Ordre til at modtage Kornet. Det har de faaet straks; saa snart Aftærskningen begyndte, har de faaet Ordre til at modtage det. Derimod har de ikke kunnet faa nogen Ordre til at afregne Kornet, saa det er kun en Aflevering paa forventet senere Afregning, der har kunnet finde Sted. Jeg kan maaske yderligere tilføje, at da det Forhold indtraadte, som er berørt af forskellige Medlemmer, at Kornet kom ind i forskellig, undertiden meget ringe Kvalitet, har Statslagrene efter Forhandling med Folketingets Finansudvalg faaet Ordre til at træffe alle Forholdsregler til at